

~~Задушница~~ — ~~дама на душата~~ му.
живът неговото възхновение. И въ пай-рано замисленото
му творение, въ лично нему най-обичната поетическа рожба,
Задушница (Dziady), както и въ по-послѣдните ~~издания~~, ~~тези~~
два мотива, — личното ~~и~~ нещастие и нещастното на пол-
ския народъ, — лежатъ въ основа на творенията му. Не-
щастната любовь доведе Мицкевича до отчаяние, ~~родила~~
~~въ ума му~~ мисъль за самоубийство, ~~и~~ тази мисъль тон
подхвърди като ~~мотивъ~~ за ~~сърдечната~~ поема ~~Вампиръ~~.

Единъ самоубиецъ, въ образъ на вампиръ, съ вледе-
нено сърце и мъртвешки очи, всяка година на задуш-
ница излиза изъ гроба и броди по света да дири своята
възлюбена. Слѣдъ като я намира и отново прѣживѣва съ-
нейа прѣжните страдания, той пакъ, както и приживѣ, се
самоубива — и се връща наново въ гроба „съ кървава, скъ-
кашъ туку що раскъсана грѣбъ“. — Отъ такъвъ единъ бъ-
чаенъ романтически замисълъ за поема, по вкуса на най-разбур-
мените ~~романтици~~ гробокопателни приказки и поеми на ~~немските~~ ро-
мантици, въ които действуещи лица се явяватъ цели ду-
зини зли и добри духове, съ време у Мицкевича усрѣда планъ
на Задушница. Както обяснява самъ той, названието
Задушница е заето отъ литовския едновременъ обичай
на празника на мъртвите ~~но католически~~ обредъ падашъ на
22 ноември, ~~когато~~ народъ се събиралъ нощемъ на
гробищата да нирватъ въ честь на умрелите и за успокоение
на тяхните мърти. Поемата е планирана да се напише въ
четири части. И наистина ний имаме четири части, едни
пълни а други отклечни, отъ които третията част няма
абсолютно никакво отношение къмъ другите. Въ първата
и ~~втората~~ част се описва главно народния обичай на
задушница, наместъ въ извѣнредно пластични картини и
образи, а въ четвъртата част е въстрина ~~споменътъ~~ вече
нещастна любовта ~~история~~ на Мицкевича. Тая четвърта
част отъ Задушница, въ която сѫ излъчи въсторжен-
ните порици на безумна любовна страсть, заема особено
место между любовните поеми не само въ полската пое-
зия. Резигниранъ Любовни ~~издания~~ на Петrarка, Хайне
и Мюsse блъскатъ предъ всепожиращия пламъкъ на вол-
литъ и любовни въсторги на Мицкевича, както блъскатъ
закъсняли на небето мъртвите, предъ огнените луци на изгрѣ-
ващите слънци. Густавъ, хероятъ на ~~въ~~ Германъ отъ
Задушница, като човѣкъ е нескопосенъ, както сѫ неско-

~~зима~~ ~~се~~ ~~задушница~~ ~~дама на душата~~ — ~~а~~ ~~задушница~~
~~задушница~~ ~~дама на душата~~ — ~~а~~ ~~задушница~~